

[Dorte Bennedsen]

Som bekendt arbejder EF-landene med udarbejdelse af en konvention om passage af Fællesskabets ydre grænser. Det er et arbejde, der i øvrigt har det raffinement i sig, at alle papirer er fortroligstemplede. Men jeg røber næppe nogen hemmelighed ved at sige, at gennemføres den konvention i sin nuværende form, har EF bygget en mur op omkring sig, som det takket være obligatorisk kontrol af tredjelandspersoner, fælles visumpolitik, visumtvang osv. osv. stort set vil være umuligt for en flygtning af gennemtrænge.

På en flygtningekonference i går i Oslo, afholdt af kirkelige og humanitære organisationer, oplyste en repræsentant for FN's Flygtningehøjkommissariat, at EF pr. uge anvender lige så mange penge til landbrugssubsidier som kommissariatets årlige budget.

I det lys forekommer det fuldstændig absurd, for ikke at bruge for stærke ord, at EF-landene, som hører til verdens rigeste, er travlt optaget af at finde ordninger, der kan holde flygtningene ude fra deres landområde. I stedet burde vi være optaget af, hvad det er for en indsats, der skal til for at løse flygtningens problemer. Kan vi ikke komme igennem i EF, ja, så burde Danmark sammen med de nordiske lande og f.eks. lande som Holland og Canada tage initiativ til udarbejdelse af en handlingsplan baseret på et langtidsprogram for en fælles indsats til løsning af flygtningeproblemerne.

De sidste barske ugers erfaringer med kurderne og shiamuslimere i Irak understreger kun behovet for en indsats og understreger også, at det perspektiv, hvori vi herhjemme ser asylflygtningeproblemet, er betydeligt fordrejet.

En langsigtet indsats for flygtninge indebærer også en bistandsindsats ude i regionerne. Vi behøver bare at se på situationen i Nordafrika, som ministeren også nævnte. Jeg er enig i, at disse mennesker formentlig ikke er flygtninge i konventionens forstand, men det ændrer ikke en snus ved, at det fortsat er mennesker, der har brug for vores hjælp.

Vi bør have lagt nogle langsigtede strategier på dette område. Det er faktisk på høje tid, at vi får drejet vores tankegang og vores indsats væk fra en passiv europæisk asylpolitik og over til aktiv global flygtningepolitik.

Fremskridtspartiets dagsorden skal jeg ikke bruge ord på at kommentere. Det vil næppe un-

dre Fremskridtspartiet, når jeg meddeler, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for den.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt holde fast i og tage udgangspunkt i tre af de tilsagn eller emner, justitsministeren omtalte i slutningen af sit indlæg.

Ministeren sagde for det første, at regeringen i løbet af foråret vil komme med et oplæg eller et katalog med forslag til ændring af udlændingeloven.

For det andet sagde ministeren, at han fandt det af afgørende betydning, at vi får en bred folkelig debat, og at debatten og arbejdet i Folketinget munder ud i, at man bevarer den brede politiske tilslutning til udlændingeloven.

Og for det tredje sagde ministeren, at han håbede, at alle debattører og alle partier går ind i debatten og i drøftelserne om udlændingeloven med et åbent sind.

Det med det åbne sind er nøgleord for mig og for Det Konservative Folkeparti. Vi ser frem til denne debat og også til de efterfølgende drøftelser mellem Folketingets partier med henblik på at foretage nødvendige justeringer i udlændingeloven. Men skal der være mulighed for at opnå bred enighed om sådanne ændringer, er det meget vigtigt, at vi alle bevarer det åbne sind, og at vi ikke i dag eller under debatten i de kommende måneder stiller ultimative krav om ændringer. Så når vi i hvert tilfælde ikke til enighed.

På den anden side vil det være en fordel, at partierne i dag så klart og tydeligt, som det nu er muligt, gør rede for de tanker og ideer, det enkelte parti har vedrørende ændringer eller justeringer i den gældende lovgivning. Jeg tror ikke, at det skader med klare meldinger og holdninger, når bare disse ikke er ultimative. Det vil medføre, at vi ved, hvor vi har hinanden, og det vil give større mulighed for, tror jeg, at opnå et kompromis, når vi kender hinandens udgangspunkter.

Lad mig derfor allerede nu stille tre spørgsmål og fremføre to holdninger.

Spørgsmål nr. 1: Skal den nuværende ret til familiesammenføring for indvandrere begrænses? For Det Konservative Folkeparti er svaret ja.

Spørgsmål nr. 2: Skal det være obligatorisk, at indvandrere fra fremmede kulturkredse gennemgår et integrationsprogram, når de kommer